

[Jørgen Jørgensen.]

ning af Hospitaler o. lign., vil jeg gerne sige, at Forholdet jo — som ogsaa det ærede Medlem Fru Grete Mølbak Frederiksen sagde — ligger vanskeligt, navnlig for de mindre Kommuner, fordi det paa Grund af de i høj Grad forbedrede Lønningsforhold for Hjemmesygeplejersker — som jeg finder rimelige og naturlige i Betragtning af det krævende Arbejde, disse Damer udfører — er nødvendigt for en Del mindre Kommuner at slaa sig sammen. Der opstaar derved et Befordringspørgsmaal, idet de fleste af disse Hjemmesygeplejersker bliver nødt til at være kørende i Automobil for at kunne betjene deres Medborgere paa den Maade, som Meningen er, og det er da et Problem, hvorledes denne Udgift skal fordeles. Det er et Spørgsmaal, man maaske ogsaa bør tage med i de fremtidige Overvejelser — jeg gør her blot opmærksom paa det. Indtil nu har det jo været saaledes, at Menighedsplejersammenslutningerne, eller hvad man nu vil kalde dem, har holdt de paagældende Damer med Cykel, og der har ikke været noget Transportspørgsmaal, idet de kørte rundt inden for snævre Kredse; og da Udgiften til selve Lønnen var mindre, blev det ikke saa bekosteligt. Nu vil det komme til at ligge, som jeg her har skildret, og for mig at se bliver der her et Problem, som man ogsaa kommer til at beskæftige sig med.

Hvorvidt Refusionsbeløbet, 1 Kr. 35 Øre, vil være nok, er ogsaa et Spørgsmaal, for jeg tror som sagt, selv om de statistiske Beregninger, der foreligger, utvivlsomt er rigtige, at man maa regne med større Tal end dem, der danner Grundlaget for dette Beløb, idet Ordningen endnu langt fra er gennemført i fornøden Udstrækning. Der vil dog næppe fra nogen Side være nogen Uvilje imod at foretage en Udjævning af alle disse Byrder paa de bredest mulige Kredse. Og saa er det jo et Spørgsmaal — men det er en helt anden Historie —, om det bør være gennem det mellemkommunale Refusionsforbund og den fælleskommunale Udligningsfond, Udligningen Kommunerne imellem fremtidig skal foregaa, eller om man ikke, naar man skal i Gang med en Modernisering af hele vort Skattesystem, skulde prøve at finde andre Udveje. Men det er alt-aa noget, som i og for sig er denne Sag uvedkommende.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag som en rimelig og fornuftig Foranstaltning over for Kommunerne og over for Menigheds- sygeplejen.

Oluf Johansen: Alle har jo paa alle Omraader erfaret, at de Priser, man betalte i Aarene før Krigen, for længst har tabt deres Gyldighed, idet Pengenes Værdi i Dag er en anden. At det ogsaa gælder inden for det sociale Omraade, der hedder Hjemmesygeplejen og den Opgave, den skal løse, maa jo enhver, der kender til Forholdene, være indforstaaet med. Med det foreliggende Lovforslag er vi inde paa et Omraade, hvor man ude omkring i Kommunerne har søgt at holde Trit med Vanskelighederne og løst Opgaven uden Karrighed, men med de gamle Refusionsbestemmelser er det i høj Grad blevet vanskeligt særlig for de smaa Kommuner at klare Opgaven. Nu foreslaas det at forhøje den Sum, som gaar ind under den mellemkommunale Refusion, til 1 Kr. 35 Øre pr. Indbygger. I Betragtning af, at Sygeplejevirkomhedernes Udgifter er steget med 160 pCt. og synes at ville stige endnu mere, kan vi fra vort Partis Side tiltræde Lovforslaget.

Af de Udtalelser, som den højtærede Socialminister fremsatte ved Forelæggelsen, forstaar jeg, at man paa dette Omraade befinder sig paa et Overvejelsens Stadium, idet det nedsatte Udvalg paatænker at lade Hjemmesygeplejen overgaa til Landets Sygehusvæsen. Det vil altsaa sige, at den nuværende Ordning forlænges for den Tid, i hvilken man overvejer, og naar Overvejelserne er til Ende, maa vi tage Stilling til det Forslag, der til den Tid vil foreligge.

Jeg har ingen Indvendiger at fremføre mod Lovforslaget, jeg hilser det tværtimod med Glæde og Tilfredshed og skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Fremme.

De Udtalelser, det ærede Medlem Fru Grete Mølbak Frederiksen fremsatte om den Hjælp, som der mange Steder ved Sygdom kan være Brug for i Hjemmet ud over almindelig Sygepleje, kan jeg hilse med Tilfredshed, saa meget mere som vi fra vort Partis Side har bragt Spørgsmaalet om Husmoderafløsning meget stærkt frem over for Lovgivningsmagten. Vi er af den Opfattelse, at dette Spørgsmaal stadig banker paa, og Opgavens Løsning kan kun være et Tidsspørgsmaal.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres venlige Tilslutning til Lovforslaget.

Jeg vil gerne oplyse, at det Udvalg, der arbejder med en endelig Ordning, er nedsat under Indenrigsministeriet, og i dette Udvalg er der Repræsentanter for Kommunerne. Jeg tror derfor, at de Spørgs-